

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 774

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 25 august 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 267 din 4 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței coroborate cu ale art. 108 ⁴ și art. 108 ⁵ din Codul de procedură civilă din 1865	2-4		
Decizia nr. 273 din 4 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 1 lit. b) și ale art. 3 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite.....	4-8		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
679. — Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale a zăcămintului de apă minerală naturală necarbogazoasă din perimetrul Șeștina, județul Mureș	9		
680. — Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale a zăcămintului de gnais din perimetrul Sibiu—Valea Rece, județul Sibiu.....	10		
689. — Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Secțiunea 3B — Tunel rutier cu profil de autostradă în zona Meseș, situat pe teritoriul localității Românași, din județul Sălaj”, din cadrul obiectivului de investiții „Autostrada Brașov—Târgu Mureș—Cluj—Oradea”			11-12
691. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de identificare a vehiculelor sau ansamblurilor de vehicule aflate în circulație asupra cărora există suspiciuni de depășire a maselor maxime admise, totală și/sau pe axe			13-14
693. — Hotărâre privind modificarea anexei nr. 10 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului pentru imobilele înscrise la nr. MF 36009, 99694, 99700, 99701 aflate în administrarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.			14-15
694. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2020, pentru acordarea de către Departamentul pentru Românii de Pretutindeni de burse de studiu elevilor etnici români înscriși în clasa I, a II-a și a III-a în anul școlar 2019—2020, care studiază în școlile cu predare în limba română sau cu studiul unor materii în limba română ca limbă maternă din Ucraina			16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 267

din 4 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței coroborate cu ale art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă din 1865

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionîța Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței coroborate cu ale art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Ion Tiștere în Dosarul nr. 240/54/2017 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.176D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie. Față de această împrejurare, solicită menținerea jurisprudenței, întrucât nu au intervenit elemente noi, care să conducă la schimbarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 240/54/2017, **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței coroborate cu ale art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Ion Tiștere într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare formulate împotriva unei decizii pronunțate într-o acțiune promovată în procedura insolvenței cu privire la atragerea răspunderii civile delictuale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale, deoarece îngăduiesc accesul liber la justiție prin restrângerea exercitării căii de atac a recursului împotriva cererii de reexaminare a amenzii sau a despăgubirilor dispuse de judecătorul-sindic față de administratorul judiciar în cadrul procedurii insolvenței.

6. **Curtea de Apel Craiova — Secția a II-a civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, coroborate cu ale art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă din 1865. Dispozițiile criticate au fost abrogate, însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmând a exercita controlul de constituționalitate asupra acestora, astfel cum au produs efecte juridice în cauză. Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței: „(5) În cazul amenzilor și al despăgubirii prevăzute la alin. (1), (3) și, respectiv, la alin. (4), urmează a se aplica în mod corespunzător dispozițiile art. 108⁴ și 108⁵ din Codul de procedură civilă.”;

— Art. 108⁴ din Codul de procedură civilă din 1865: „Amenda și despăgubirea se stabilesc prin încheiere executorie, care se comunică celui obligat, dacă măsura a fost luată în lipsa acestuia.”;

— Art. 108⁵ din Codul de procedură civilă din 1865: „(1) Împotriva încheierii prevăzute la art. 108⁴ cel obligat la amendă sau despăgubire va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând, motivat, să se revină asupra amenzii ori de despăgubirii sau să se dispună reducerea acestora.

(2) Cererea se face în termen de 15 zile, după caz, de la data la care a fost luată măsura sau de la data comunicării încheierii.

(3) Cererea se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea.”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 referitor la

accesul liber la justiție și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, referitor la folosirea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, Curtea reține că, potrivit art. 129 din Constituție, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii. În ceea ce privește reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, coroborate cu cele ale art. 129, legiuitorul are competența exclusivă de a institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități speciale de exercitare a drepturilor procedurale, semnificația accesului liber la justiție nefiind aceea a accesului, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac (a se vedea în acest sens Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 1.132 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008, sau Decizia nr. 396 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012).

15. De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se referă la posibilitatea efectivă de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de convenție (Hotărârea din 26 octombrie 2000, pronunțată în Cauza *Kudla împotriva Poloniei*) și, în consecință, nu impune un anumit număr de grade de jurisdicție sau un anumit număr de căi de atac.

16. Curtea observă că art. 2 al Protocolului nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale reglementează dreptul la o cale de atac pentru persoana care a fost condamnată penal, însă nu există obligativitatea extinderii acestui principiu și în materie civilă. Față de această împrejurare, în jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut că, instituind reguli speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabilă. Lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic (a se vedea în acest sens Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014, paragraful 13).

17. În ceea ce privește dispozițiile art. 21 din Constituție, invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, prin jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut cu titlu de principiu că accesul liber la justiție este pe deplin respectat ori de câte ori partea interesată, în vederea valorificării unui drept sau interes legitim, a putut să se adreseze cel puțin o dată unei instanțe naționale (Decizia nr. 71 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 27 ianuarie 2009).

18. În acest context, Curtea constată că problema dedusă controlului de constituționalitate a mai fost analizată de către instanța de contencios constituțional, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, sens în care este Decizia nr. 424 din 16 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 9 august 2016, și Decizia nr. 848 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 5 septembrie 2011.

19. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că prevederile art. 22 din Legea nr. 85/2006, în ansamblu, prevăd măsurile și sancțiunile pe care judecătorul-sindic le poate aplica

administratorului judiciar în cazul în care acesta nu își îndeplinește sau își îndeplinește în mod defectuos ori cu întârziere sarcinile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic. Potrivit acestei reglementări, judecătorul-sindic va sancționa administratorul judiciar cu amendă judiciară de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul în care acesta, din culpă sau cu rea-credință, nu își îndeplinește ori îndeplinește cu întârziere atribuțiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic. Dacă prin această faptă administratorul judiciar a cauzat un prejudiciu, judecătorul-sindic va putea, la cererea oricărei părți interesate, să îl oblige pe administratorul judiciar la acoperirea prejudiciului produs.

20. În cazul amenzilor și al despăgubirii mai sus menționate, legiuitorul a statuat că se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 108⁴ și 108⁵ din Codul de procedură civilă, în sensul că cel obligat la amendă sau despăgubire va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând, motivat, să se revină asupra amenzii ori despăgubirii sau să se dispună reducerea acesteia, cerere care se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu.

21. Referitor la criticile formulate în cauza de față, Curtea a reținut, în jurisprudența sa în materie, că specificul procedurii insolvenței a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul se bucură de atributul exclusiv de a stabili normele privind procedura de judecată, putând institui prevederi speciale în vederea reglementării unor situații deosebite. Or, astfel cum rezultă din prevederile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, acestea instituie posibilitatea judecătorului-sindic de a lua măsuri în cazul în care administratorul judiciar nu își îndeplinește atribuțiile, sens în care, potrivit art. 22 alin. (3) din Legea nr. 85/2006, acesta din urmă poate fi sancționat cu amendă judiciară dacă, din culpă sau rea-credință, nu își îndeplinește ori își îndeplinește cu întârziere atribuțiile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic.

22. Referitor la dispozițiile art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă din 1865, prin Decizia nr. 170 din 15 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 13 mai 2004, Curtea a constatat că nu este încălcat art. 21 din Constituție, reținând că, potrivit art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, împotriva încheierii de stabilire a sancțiunii se poate face cerere de reexaminare.

23. Cu privire la critica potrivit căreia este nejustificat ca împotriva încheierii de stabilire a amenzii sau a despăgubirii să se poată formula doar cerere de reexaminare, astfel cum prevăd dispozițiile art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă din 1865, cu consecința încălcării dispozițiilor art. 21 din Constituție, Curtea a statuat că reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum este consacrată prin art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, potrivit cărora „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Cu acel prilej, Curtea a reținut că instanța nu soluționează fondul litigiului, iar cererea de reexaminare împotriva încheierii de stabilire a amenzii sau despăgubirii se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților, în temeiul art. 85 din Codul de procedură civilă din 1865, și se soluționează prin încheiere irevocabilă. În această situație, există doar posibilitatea de a reveni asupra amenzii sau despăgubirii, în scopul de a ușura situația persoanei obligate la plata acesteia, reexaminarea apărând ca o cale specifică de retractare. Pe această cale nu se realizează un control judiciar propriu-zis, iar faptul că aceeași instanță care a pronunțat hotărârea judecă și cererea de reexaminare nu este de natură să influențeze aprecierea judecătorilor, întrucât aspectele analizate pe calea reexaminării

sunt diferite de cele examinate în fond. Față de această împrejurare, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate în raport cu dispozițiile art. 21 din Constituție (a se vedea Decizia nr. 424 din 16 iunie 2016, paragraful 18, Decizia nr. 848 din 23 iunie 2011, precitate).

24. Prin Decizia nr. 772 din 29 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 4 iunie 2019, paragrafele 29 și 30, Curtea a reținut că cererea de reexaminare este o verificare judiciară prin care se analizează legalitatea și temeinicia sancțiunii amenzii și ale elementelor necunoscute la momentul aplicării acesteia, iar prin Decizia nr. 1.419 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 20 decembrie 2011, Curtea a constatat că prevederile legale criticate nu sunt contrare dispozițiilor constituționale și convenționale în componenta privind dreptul la un proces echitabil și la folosirea căilor de atac, întrucât acestea se referă exclusiv la soluționarea în fond a cauzei, or așa cum s-a arătat mai sus, cererea de reexaminare nu presupune o judecare pe fond a litigiului. În acest sens, a se vedea Decizia de admisibilitate din 6 iulie 2000, pronunțată în

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Tiștere în Dosarul nr. 240/54/2017 al Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 22 alin. (5) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței coroborate cu ale art. 108⁴ și art. 108⁵ din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 4 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 273

din 4 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 1 lit. b) și ale art. 3 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

Cauza Moura Carreira și Margarida Lourenco Carreira împotriva Portugaliei, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că sfera de aplicare a art. 6 din Convenție vizează drepturile și obligațiile cu caracter civil care trebuie să constituie obiectul — sau unul dintre obiectele — litigiului, iar rezultatul unei astfel de proceduri trebuie să fie direct determinant pentru un astfel de drept, ceea ce în speța de față nu este cazul — cererea de reexaminare fiind un incident procedural care nu vizează fondul pretenției deduse judecății instanței.

25. Față de această împrejurare, considerentele cuprinse în jurisprudența mai sus menționată sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, care să conducă la schimbarea jurisprudenței în materie.

26. Referitor la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, nefiind aplicabilă ipoteza prevăzută de normele constituționale invocate, deoarece prevederile criticate nu reglementează cu privire la restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 1 lit. b) și ale art. 3 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite, excepție ridicată de Societatea Topmod — S.R.L. din Caracal în Dosarul nr. 2.345/207/2016 al Tribunalului Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 42D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise, prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 7 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.345/207/2016, **Tribunalul Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 1 lit. b) și ale art. 3 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite**, excepție ridicată de Societatea Topmod — S.R.L. din Caracal într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe pronunțate de Judecătoria Caracal, prin care a fost respinsă plângerea formulată împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 24 alin. (1) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 consacră o ingerință a agentului constator care dispune măsura complementară a confiscării speciale în dreptul de proprietate privată al titularului bunurilor supuse confiscării, aspect ce ar trebui efectuat numai de către instanța de judecată, câtă vreme caracterul licit al dobândirii proprietății este prezumat, iar sarcina probei revine organelor abilitate să administreze și să vegheze la îndeplinirea justiției.

7. Referitor la prevederile art. 1 lit. b) și ale art. 3 din Legea nr. 12/1990, se arată că acestea instituie anumite sancțiuni aplicabile unor activități, fără însă a identifica în mod precis și neechivoc activitățile presupuse a fi ilicite ce atrag sancționarea. Se apreciază că legiuitorul, la stabilirea sancțiunii, nu a făcut distincție între comerț ambulant și activitate de comerț cu livrare directă la consumator în afara comenzilor directe. Se arată că, în prezenta cauză, activitatea de comerț cu amănuntul în afara incintei sediului s-a efectuat cu aparate de marcat fiscale, cu emiterea bonurilor fiscale/facturilor și cu aplicarea taxelor aferente, care au fost virate la bugetul statului conform legii. Se apreciază că aplicarea măsurilor/sancțiunilor complementare — confiscarea sumelor în discuție — este contrară prevederilor constituționale referitoare la protecția dreptului de proprietate și la libertatea comerțului, mai ales că statul a beneficiat de taxele și impozitele aferente acestor activități comerciale, iar sumele încasate sunt numai cele ce constituie cota de profit net. Prin urmare, măsura este disproporționată, nefiind adecvată față de situația de fapt și față de scopul declarat de legiuitor.

8. **Tribunalul Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, și ale art. 1 lit. b) și ale art. 3 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 18 februarie 2014. Având în vedere însă notele scrise ale autoarei excepției de neconstituționalitate, Curtea reține ca obiect al acesteia prevederile art. 24 alin. (1) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și ale art. 1 lit. b) și ale art. 3 din Legea nr. 12/1990, care au următorul cuprins:

— Art. 24 alin. (1) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: „(1) *Persoana imputernicită să aplice sancțiunea dispune și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții. (...)*”;

— Art. 1 lit. b) din Legea nr. 12/1990: „*Următoarele fapte reprezintă activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite și constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infrațiuni: [...]*”

b) *vânzarea ambulantă a oricăror mărfuri în alte locuri decât cele autorizate de primării, consilii județene sau prefecturi; [...]*”

— Art. 3 din Legea nr. 12/1990: *Bunurile care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea vreuneia dintre faptele prevăzute la art. 1, dacă sunt ale contravenientului, precum și sumele de bani și bunurile dobândite prin săvârșirea contravenției se confiscă.*

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii, ale art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate, ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 135 alin. (2) lit. b) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 paragraful 1 referitor la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în ceea ce privește critica adusă prevederilor art. 24 alin. (1) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, potrivit căreia prin textele criticate are loc o ingerință în dreptul de proprietate ca urmare a faptului că agentul constator este cel care dispune măsura complementară a confiscării, aspect ce ar trebui efectuat numai de către instanța de judecată, aceasta este neîntemeiată, pentru motivele ce se vor arăta în continuare.

15. Potrivit prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1) teza a doua, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege, iar, potrivit art. 136 alin. (5), proprietatea privată este inviolabilă în condițiile legii organice, astfel încât legiuitorul

este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel limitări rezonabile în valorificarea acestuia ca drept subiectiv garantat.

16. De asemenea, prevederile art. 1 paragraful 2 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale statuează că dreptul la respectarea bunurilor unei persoane nu interzice statelor să adopte reglementări privitoare la modul lor de folosire de către proprietar în conformitate cu interesul general sau care să asigure plata impozitelor, amenzilor sau a altor contribuții către stat.

17. În ceea ce privește raportul cetățenilor cu agenții constatori ai contravențiilor, atât Curtea Constituțională, cât și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărârile din 23 octombrie 1995, 2 septembrie 1998, 16 noiembrie 2004, 18 iulie 2006 și 27 septembrie 2011, pronunțate în cauzele *Gradinger împotriva Austriei*, paragraful 42, *Kadubec împotriva Slovaciei*, paragraful 57, *Lauko împotriva Slovaciei*, paragraful 64, *Canady împotriva Slovaciei*, paragraful 31, *Stefanec împotriva Republicii Cehe*, paragraful 26, *Menarini Diagnostics — S.R.L. împotriva Italiei*, paragraful 58, au reținut că încredințarea către autoritățile administrative a sarcinii de a constata și de a sancționa contravențiile nu este incompatibilă cu Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și trebuie subliniat că este obligatoriu ca partea sancționată să poată sesiza un tribunal pentru a se pronunța asupra deciziei care a fost luată împotriva sa, tribunal care să ofere garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenție.

18. Or, în virtutea prevederilor art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, contravenientului i se asigură, fără nicio îngădire, dreptul de a se adresa justiției, acesta putând formula o plângere împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, ocazie cu care poate solicita anularea acestuia. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, având în vedere că art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 prevede faptul că instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. În acest context, potrivit art. 32 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, plângerea astfel formulată suspendă executarea. De asemenea, potrivit art. 31 alin. (2) din aceeași ordonanță, partea vătămată poate face plângere numai în ceea ce privește despăgubirea, iar cel căruia îi aparțin bunurile confiscate, altul decât contravenientul, numai în ceea ce privește măsura confiscării. Plângerea persoanelor prevăzute la art. 31 alin. (2) suspendă executarea numai în ceea ce privește despăgubirea sau, după caz, măsura confiscării.

19. Prin urmare, Curtea reține că autoritatea care se pronunță în final asupra măsurii confiscării luate de organul constator este instanța de judecată, astfel că sunt neîntemeiate criticile formulate.

20. În ceea ce privește dispozițiile Legii nr. 12/1990, Curtea observă că aceasta reprezintă norma generală având ca obiect de reglementare protejerea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite. Cu privire la activitatea de comercializare a produselor/serviciilor de piață,

legea specială — care reglementează principiile generale privind desfășurarea activităților comerciale — este Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 31 august 2007, cu modificările și completările ulterioare, act normativ care urmărește dezvoltarea rețelei de distribuție a produselor și a serviciilor de piață, respectarea principiilor liberei concurențe, protecției vieții, sănătății, securității și intereselor economice ale consumatorilor, precum și a mediului. Potrivit art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000, prin acest act normativ se are în vedere realizarea următoarelor obiective: a) stimularea dezvoltării activității de comercializare a produselor și serviciilor de piață; b) încurajarea liberei inițiative, asigurarea concurenței loiale și a liberei circulații a produselor și serviciilor de piață; c) informarea corectă și protejerea intereselor consumatorilor, precum și posibilitatea asigurării produselor și serviciilor de piață în zonele de vecinătate ale acestora; d) modernizarea și dezvoltarea formelor de distribuție; e) promovarea diverselor tipuri de rețele de distribuție și forme de vânzare; f) stimularea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii cu activitate de comercializare a produselor și serviciilor de piață; g) susținerea și ocrotirea activității comerciale și de prestări de servicii de piață în zonele defavorizate.

21. În cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 99/2000, legiuitorul delegat a stabilit că prin „*comerț ambulant*” se înțelege „*activitatea de comercializare cu amănuntul realizată prin trecere dintr-un loc în altul, în rulote mobile, standuri mobile, chioșcuri mobile sau în vehicule special amenajate*” [art. 4 lit. f)], de asemenea, în art. 4 lit. p) din același act normativ reglementându-se comerțul în zonele publice ca fiind „*activitatea de comercializare a produselor și serviciilor, desfășurată permanent sau sezonier în piețe, târguri, oboare, pasaje publice, porturi, aeroporturi, gări, autogări, drumuri publice și străzi sau orice zonă de altă natură destinată folosinței publice*”. Totodată, se observă că Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 reglementează activitățile din sectorul comercial și al serviciilor de piață privind cerințele necesare desfășurării acestor activități, structurile de vânzare, practicile comerciale și regulile generale de comercializare, precum și sancțiunile în caz de nerespectare a prevederilor acesteia, iar, potrivit art. 5 alin. (1) din capitolul II „*Cerințe și criterii necesare desfășurării activității comerciale*”, „*orice exercițiu comercial se desfășoară numai de către comercianți autorizați în condițiile legii*”. În același fel, art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 stabilește că, în zone publice, comerțul se desfășoară în structuri de vânzare cu sediu fix sau ambulant, iar „*exercitarea activității de comercializare în zone publice este supusă acordului autorităților administrațiilor publice locale sau ale sectoarelor municipiului București, după caz, cu respectarea regulamentelor proprii ale acestora și a planurilor de urbanism*”, acest acord fiind necesar și în cazul transferului, mutării sau extinderii unui exercițiu comercial, precum și în cazul modificărilor aduse structurii de vânzare.

22. De asemenea, Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 prevede la art. 34 vânzarea la distanță, care este acea formă de vânzare cu amănuntul care se desfășoară în lipsa prezenței fizice simultane a consumatorului și a comerciantului, în urma unei oferte de vânzare efectuate de acesta din urmă, care, în scopul încheierii contractului, utilizează exclusiv tehnici de comunicație la distanță; la art. 38 alin. (1) se statuează că vânzările în afara spațiilor comerciale sunt acele vânzări directe realizate de comercianți în următoarele situații: a) în timpul unei deplasări organizate de comerciant în afara spațiilor sale comerciale; b) în timpul unei vizite efectuate de comerciant, dacă aceasta nu a avut loc la solicitarea expresă a consumatorului:

la locuința unui consumator, unde pot fi încheiate contracte și cu alte persoane prezente; la locul de muncă al consumatorului sau în locul în care acesta se găsește, chiar temporar, pentru motive de lucru, studiu sau tratament; c) în orice alte locuri publice sau destinate publicului, în care comerciantul prezintă o ofertă pentru produsele sau serviciile pe care le furnizează, în vederea acceptării acesteia de către consumator.

23. Așadar, Curtea constată că actele normative mai sus menționate reglementează atât cu privire la vânzarea la distanță, la vânzările în afara spațiilor comerciale, vânzările la locuința unui consumator, cât și cu privire la autorizațiile necesare a fi obținute pentru desfășurarea activității de către comerciant, precum și la împerejurarea că, în afara condițiilor stabilite, exercitarea activității de comercializare în zone publice este supusă acordului autorităților administrațiilor publice locale sau ale sectoarelor municipiului București, după caz, cu respectarea regulamentelor proprii ale acestora și a planurilor de urbanism, potrivit art. 6 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000. Or, având în vedere că atât actele normative la care s-a făcut referire în precedent, cât și regulamentele referitoare la organizarea și desfășurarea activităților comerciale și a serviciilor de piață în zonele publice, adoptate prin hotărârea consiliilor locale, sunt publice, fiind accesibile destinatarilor lor, aceștia din urmă nu se pot prevala de necunoașterea legii pentru a justifica desfășurarea unor activități comerciale ilicite (*nemo censetur ignorare legem*) și nici nu pot invoca o lipsă de claritate a normelor criticate, de vreme ce între actele normative precitate, care reglementează cerințele necesare desfășurării activităților din sectorul comercial și al serviciilor de piață, există o conexiune logică astfel încât destinatarii acestora să determine conținutul domeniului reglementat, cu atât mai mult cu cât persoanele vizate efectuează în mod obișnuit acte de comercializare.

24. Dispozițiile art. 1 lit. b) și art. 3 din Legea nr. 12/1990 au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, sens în care este Decizia nr. 269 din 24 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 30 iulie 2018, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

25. Cu acel prilej, în ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta privind cerințele de calitate a actelor normative, Curtea a statuat că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat (a se vedea în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006). În același sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66).

26. De asemenea, o lege îndeplinește condițiile calitative impuse de Constituție numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței,

consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, paragraful 17).

27. Totodată, având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale, decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea în redactarea unei legi este un lucru dorit, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre.

28. În ceea ce privește accesibilitatea legii, Curtea Constituțională a reținut că, din punct de vedere formal, aceasta are în vedere aducerea la cunoștința publică a actelor normative de rang infraconstituțional și intrarea în vigoare a acestora, care se realizează în temeiul art. 78 din Constituție, respectiv legea se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei. Însă, pentru a fi îndeplinită cerința de accesibilitate a legii, nu este suficient ca o lege să fie adusă la cunoștința publică, ci este necesar ca între actele normative care reglementează un anumit domeniu să existe o conexiune logică pentru a da posibilitatea destinatarilor acestora să determine conținutul domeniului reglementat (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, precitată, paragrafele 26 și 27).

29. Față de cele prezentate, raportând prevederile art. 1 lit. b) din Legea nr. 12/1990 la principiile mai sus enunțate, Curtea constată că acestea sunt în deplin acord cu principiul legalității înscris în art. 1 alin. (5) din Constituție.

30. În ceea ce privește critica adusă dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 12/1990 în raport cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la protecția proprietății, Curtea s-a mai pronunțat în raport cu critici similare, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 269 din 24 aprilie 2018, precitată, Decizia nr. 242 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 13 iulie 2018, și Decizia nr. 128 din 9 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 25 mai 2017.

31. Cu acele prilejuri, Curtea a constatat că măsura confiscării mărfurilor și produselor care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea activităților comerciale ilicite prevăzute de art. 1 din Legea nr. 12/1990, precum și a sumelor de bani și a lucrurilor dobândite prin săvârșirea respectivelor contravenții reprezintă o privare de proprietate impusă de necesitatea protejării populației împotriva unor activități comerciale ilicite. O atare atingere adusă dreptului de proprietate este permisă expres de dispozițiile art. 44 alin. (9) din Constituție, potrivit cărora: „*Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.*” Soluția legislativă criticată nu instituie o

prezumție de dobândire ilicită a bunurilor a căror proveniență nu poate fi justificată, deoarece presupune existența dovedirii caracterului ilicit al dobândirii, iar măsura confiscării beneficiilor și încasărilor rezultate din vânzarea unor asemenea mărfuri apare ca o măsură subsidiară dobândirii ilegale și se impune tocmai pentru că acestea au servit la săvârșirea contravenției (Decizia nr. 433 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 25 mai 2010).

32. Totodată, Curtea a reamintit jurisprudența sa constantă potrivit căreia aplicarea și executarea unor sancțiuni pecuniare, inclusiv măsura confiscării unor bunuri sau valori, cu toate că determină în mod direct diminuarea patrimoniului celui sancționat, nu încalcă dispozițiile constituționale privind ocrotirea proprietății private, întrucât sunt consecința unor încălcări ale legii (Decizia nr. 472 din 4 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 17 ianuarie 2005).

33. Curtea a observat că instanța de la Strasbourg, deși a recunoscut că o anumită măsură de confiscare a unor bunuri reprezintă o privare de proprietate, a reținut că aceasta nu intră sub incidența celei de-a doua fraze din paragraful 1 al art. 1 din Primul Protocol, ci ține de paragraful 2, care reglementează folosința bunurilor în conformitate cu interesul general. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, în speță, confiscarea efectuată a avut drept scop prevenirea folosirii bunurilor confiscate de către reclamant pentru săvârșirea altor infracțiuni (Hotărârea din 22 februarie 1994, pronunțată în Cauza *Raimondo împotriva Italiei*, paragraful 39).

34. De altfel, cu privire la aplicarea măsurii complementare a confiscării sumelor în discuție, prin Decizia nr. 242 din 19 aprilie 2018, paragraful 20, Curtea a constatat că dispozițiile art. 3 din Legea nr. 12/1990 nu sunt afectate de vicii de neconstituționalitate, având în vedere că măsura confiscării unor bunuri sau valori reprezintă consecința unei încălcări a legii, este o măsură subsidiară dobândirii ilegale a beneficiilor/încasărilor și se impune tocmai pentru că acestea au servit la săvârșirea contravenției, iar eventualele nemulțumiri ale autoarei excepției de neconstituționalitate referitoare la obligațiile fiscale aferente operațiunilor desfășurate de aceasta sunt necesar a fi soluționate în concurs cu organele fiscale, în acord cu normele

fiscale în vigoare, pentru a se ajunge la concluzia că anumite operațiuni nu au fundament economic și nu atrag consecințe fiscale.

35. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

36. Cu privire la critica privind pretinsa încălcare a libertății comerțului, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată, deoarece accesul liber al persoanelor la o activitate economică și libertatea comerțului, potrivit dispozițiilor constituționale, implică o reglementare din partea statului, iar textele de lege criticate nu fac decât să sancționeze nerespectarea unor astfel de cerințe legale. Accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice, statul având obligația să impună reguli de disciplină economică, iar legiuitorul având competența să stabilească sancțiunile corespunzătoare pentru nerespectarea acestora (a se vedea Decizia nr. 362 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2010). Stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care, cu referire la prevederile din ordonanța criticată, dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. Astfel, aplicarea în mod legal a unei amenzi de către organele de control abilitate pentru o contravenție săvârșită este consecința legitimă a încălcării unei norme legale, fapt ce nu contravine prevederilor constituționale invocate în susținerea excepției (a se vedea Decizia nr. 530 din 25 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2005).

37. Referitor la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, nefiind aplicabilă ipoteza prevăzută de normele constituționale invocate, deoarece prevederile criticate nu reglementează cu privire la restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

38. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Topmod — S.R.L. din Caracal în Dosarul nr. 2.345/207/2016 al Tribunalului Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 24 alin. (1) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 1 lit. b) și ale art. 3 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Olt — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale a zăcământului de apă minerală naturală necarbogazoasă din perimetrul Șeștina, județul Mureș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 și 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 867 alin. (1) și art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale a zăcământului de apă minerală naturală necarbogazoasă din perimetrul Șeștina, județul Mureș, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Agenția Națională pentru Resurse Minerale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și va opera, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, modificările corespunzătoare în anexa nr. 22 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase
Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Ionel Dancă
Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Nicolae Turdean
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 14 august 2020.
Nr. 679.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale a zăcământului de apă minerală naturală necarbogazoasă, perimetrul Șeștina, județul Mureș

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Persoana juridică ce administrează bunul	Baza legală	Elementele-cadru de descriere tehnică	Anul și actul dobândirii	Adresa	Vecinătăți	Valoarea de inventar (mil. lei)																																													
	8.01.03	Șeștina	Agentia Națională pentru Resurse Minerale CUI 4192790	—	Zăcământul de apă minerală naturală este localizat în perimetrul Șeștina, având limita de adâncime 200 m, suprafața de 0,008 kmp, nr. topo 5039—05, având următoarele coordonate topografice, în sistemul de referință Stereo 70:	—	Localitatea Lunca Bradului, județul Mureș	—	14,4																																													
					<table border="1" style="margin-left: auto; margin-right: auto;"> <thead> <tr> <th>Pct.</th> <th>x</th> <th>y</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>1</td><td>599602</td><td>506910</td></tr> <tr><td>2</td><td>599650</td><td>506964</td></tr> <tr><td>3</td><td>599513</td><td>506945</td></tr> <tr><td>4</td><td>599413</td><td>506997</td></tr> <tr><td>5</td><td>599390</td><td>507024</td></tr> <tr><td>6</td><td>599353</td><td>507115</td></tr> <tr><td>7</td><td>599349</td><td>507105</td></tr> <tr><td>8</td><td>599331</td><td>507170</td></tr> <tr><td>9</td><td>599297</td><td>507155</td></tr> <tr><td>10</td><td>599331</td><td>507095</td></tr> <tr><td>11</td><td>599343</td><td>507089</td></tr> <tr><td>12</td><td>599383</td><td>507019</td></tr> <tr><td>13</td><td>599410</td><td>506990</td></tr> <tr><td>14</td><td>599508</td><td>506939</td></tr> </tbody> </table>	Pct.	x	y	1	599602	506910	2	599650	506964	3	599513	506945	4	599413	506997	5	599390	507024	6	599353	507115	7	599349	507105	8	599331	507170	9	599297	507155	10	599331	507095	11	599343	507089	12	599383	507019	13	599410	506990	14	599508	506939				
Pct.	x	y																																																				
1	599602	506910																																																				
2	599650	506964																																																				
3	599513	506945																																																				
4	599413	506997																																																				
5	599390	507024																																																				
6	599353	507115																																																				
7	599349	507105																																																				
8	599331	507170																																																				
9	599297	507155																																																				
10	599331	507095																																																				
11	599343	507089																																																				
12	599383	507019																																																				
13	599410	506990																																																				
14	599508	506939																																																				

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
și darea în administrarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale
a zăcământului de gnais din perimetrul Sibiu—Valea Rece, județul Sibiu**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 și 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 867 alin. (1) și art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale a zăcământului de gnais din perimetrul Sibiu—Valea Rece, județul Sibiu, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Agenția Națională pentru Resurse Minerale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și va opera, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, modificările corespunzătoare în anexa nr. 22 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Ionel Dancă

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Nicolae Turdean

Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 14 august 2020.
Nr. 680.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
și darea în administrarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale
a zăcământului de gnais, perimetrul Sibiu—Valea Rece, județul Sibiu**

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Persoana juridică ce administrează bunul	Baza legală	Elementele-cadru de descriere tehnică	Anul și actul dobândirii	Adresa	Vecinătăți	Valoarea de inventar (lei)														
	8.01.03	Sibiu—Valea Rece	Agentia Națională pentru Resurse Minerale CUI 4192790	—	Zăcământul de gnais este localizat în perimetrul Sibiu—Valea Rece, având limita de adâncime +605 m, suprafața de 0,692 kmp, nr. topo 4084-05, având următoarele coordonate topografice, în sistemul de referință Stereo 70:	—	Localitatea Săliște, județul Sibiu	—	644.849.226														
					<table border="1"> <thead> <tr> <th>Pct.</th> <th>x</th> <th>y</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>479.949</td> <td>410.961</td> </tr> <tr> <td>2</td> <td>479.189</td> <td>412.203</td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>478.804</td> <td>411.819</td> </tr> <tr> <td>4</td> <td>479.666</td> <td>410.637</td> </tr> </tbody> </table>	Pct.	x	y	1	479.949	410.961	2	479.189	412.203	3	478.804	411.819	4	479.666	410.637			
Pct.	x	y																					
1	479.949	410.961																					
2	479.189	412.203																					
3	478.804	411.819																					
4	479.666	410.637																					

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Secțiunea 3B — Tunel rutier cu profil de autostradă în zona Meseș, situat pe teritoriul localității Românași, din județul Sălaj”, din cadrul obiectivului de investiții „Autostrada Brașov—Târgu Mureș—Cluj—Oradea”

Având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.363/2003 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Autostrada Brașov—Târgu Mureș—Cluj—Oradea”, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 739/2019 privind re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Autostrada Brașov—Târgu Mureș—Cluj—Oradea”,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național „Secțiunea 3B — Tunel rutier cu profil de autostradă în zona Meseș, situat pe teritoriul localității Românași, din județul Sălaj”, din cadrul obiectivului de investiții „Autostrada Brașov—Târgu Mureș—Cluj—Oradea”, conform studiului de fezabilitate revizuit, prevăzut în anexa nr. 1*).

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Secțiunea 3B — Tunel rutier cu profil de autostradă în zona Meseș, situat pe teritoriul localității Românași, din județul Sălaj”, din cadrul obiectivului de investiții „Autostrada Brașov—Târgu Mureș—Cluj—Oradea”, aflat pe amplasamentul prevăzut la art. 1, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

(2) Se aprobă lista cuprinzând imobilele proprietate privată supuse exproprierii, situate pe raza localității Românași din județul Sălaj, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Sumele individuale estimate de către expropriator aferente despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Secțiunea 3B — Tunel rutier cu profil de autostradă în zona Meseș, situat pe teritoriul localității Românași, din județul Sălaj”, din cadrul obiectivului de investiții „Autostrada Brașov—Târgu Mureș—Cluj—Oradea”, aflat pe amplasamentul prevăzut la art. 1, sunt în cuantum total de 8.346 lei și se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și

Comunicațiilor, în conformitate cu Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr. 5/2020, cu modificările și completările ulterioare, la capitolul 84.01 „Transporturi”, subcapitolul 03 „Transport rutier”, titlul 55 — „Alte transferuri”, articolul 55.01 „Transferuri interne”, alineatul 55.01.12 „Investiții ale agenților economici cu capital de stat”.

(2) Sumele individuale prevăzute la alin. (1) se virează de către Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, în termen de cel mult 30 de zile de la data solicitării acestora, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. la dispoziția proprietarilor de imobile proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, situat pe amplasamentul prevăzut la art. 1, în vederea efectuării plății despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 4. — Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor înscrise în lista cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, situat pe amplasamentul prevăzut la art. 1, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 5. — Planul cu amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național, prevăzut la art. 1, se aduce la cunoștința publică prin afișarea la sediul consiliului local implicat, respectiv prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

București, 19 august 2020.
Nr. 689.

*) Anexa nr. 1 se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hărții topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

L I S T A

cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Secțiunea 3B — Tunel rutier cu profil de autostradă în zona Meseș, situat pe teritoriul localității Românași, din județul Sălaj”, din cadrul obiectivului de investiții „Autostrada Brașov—Târgu Mureș—Cluj—Oradea”, proprietarii sau deținătorii acestora

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului terenului	Categoria de folosință/intravilan sau extravilan	Numărul cadastral (număr topo)	Tarla	Parcelă	Suprafața totală imobil (mp)	Suprafața de expropriat (mp)	Valoarea de despăgubire, conform Legii nr. 255/2010 (lei)
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Sălaj	Românași	Penciu Corin, Penciu Maria, Dragos Raul Bogdan, Dragos Lavinia Cristina	Pădure extravilan	50395	T40	Pd 489	70.000	170	239,70
2	Sălaj	Românași	Comuna Românași	Pădure extravilan		T40	Pd 489	7.497	2.830	3990,30
3	Sălaj	Românași	Parohia Ortodoxă Ciumarna	Fâneață extravilan		T40	Ps 580	2.200	1.430	1873,30
4	Sălaj	Românași	Ghiurutan Gabriel	Arabii; fâneață extravilan	51704	T40	A 583	4.500	1.313	2153,32
5	Sălaj	Românași	Ghiurutan Gabriel	Neproductiv extravilan	51703	T40	Np 582	500	70	28,70
6	Sălaj	Românași	Barburas V. Reghina	Fâneață extravilan		T40	Ps 580	900	46	60,26

TOTAL 5.859 8345,58

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor metodologice de identificare a vehiculelor sau ansamblurilor de vehicule aflate în circulație asupra cărora există suspiciuni de depășire a maselor maxime admise, totală și/sau pe axe

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 60 alin. (13) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de identificare a vehiculelor sau ansamblurilor de vehicule în circulație asupra cărora există suspiciuni de depășire a maselor maxime admise, totală și/sau pe axe, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — În cadrul proiectelor de construcție aferente noilor autostrăzi, precum și în cadrul proiectelor de construcție aferente noilor drumuri naționale sau de reabilitare a drumurilor

naționale deja existente, încadrate ca drumuri internaționale „E”, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se cuprind dispoziții privind amplasarea de sisteme automate de cântărire și amenajarea de spații speciale pentru realizarea acțiunilor de control, prin cântărire a vehiculelor, în conformitate cu normele metodologice prevăzute la art. 1.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor, infrastructurii
și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode

București, 19 august 2020.
Nr. 691.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

de identificare a vehiculelor sau ansamblurilor de vehicule aflate în circulație asupra cărora există suspiciuni de depășire a maselor maxime admise, totală și/sau pe axe

Art. 1. — (1) Identificarea vehiculelor sau ansamblurilor de vehicule aflate în circulație asupra cărora există suspiciuni de depășire a maselor maxime admise, totală și/sau pe axe, se realizează prin intermediul sistemelor automate de cântărire, denumite în continuare *sistemul WIM (weigh in motion)*.

(2) Sistemele de cântărire prevăzute la alin. (1) sunt amplasate pe autostrăzi, precum și pe drumurile naționale încadrate ca drumuri internaționale „E”, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Verificarea prin cântărire a vehiculelor sau ansamblurilor de vehicule aflate în circulație asupra cărora există suspiciuni de depășire a maselor maxime admise, totală și/sau pe axe, se realizează de către inspectorii din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, denumit în continuare *I.S.C.T.R.*, în conformitate cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 18/2012, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.088/2011 privind organizarea și funcționarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier.

Art. 3. — În vederea identificării vehiculelor sau ansamblurilor de vehicule aflate în circulație asupra cărora există suspiciuni de depășire a maselor maxime admise, totală și/sau pe axe, prevăzută la art. 1, administratorii autostrăzilor și drumurilor naționale asigură inspectorilor din cadrul I.S.C.T.R. accesul la informațiile furnizate de sistemul WIM.

Art. 4. — (1) Accesul inspectorilor din cadrul I.S.C.T.R. la informațiile furnizate de sistemul WIM se realizează prin intermediul unor echipamente Acces Point tip Wi-Fi, care asigură transmiterea informațiilor de la sistemul WIM către amplasamentul de control cel mai apropiat.

(2) Inspectorilor din cadrul I.S.C.T.R. li se atribuie câte un nume de utilizator și o parolă pentru accesul la informațiile furnizate de sistemul WIM, prin aplicația informatică aferentă acestuia.

Art. 5. — (1) Sistemul WIM emite alerte în cazul în care detectează vehicule sau ansambluri de vehicule a căror masă totală și/sau pe axe depășește valorile maxime admise prevăzute în anexele nr. 2 și 3 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Aplicația informatică aferentă sistemului WIM permite stabilirea valorilor prevăzute la alin. (1) de către inspectorii din cadrul I.S.C.T.R., în cadrul fiecărei acțiuni de control, în funcție de categoria vehiculelor sau ansamblurilor de vehicule controlate.

(3) Alerta emisă de sistemul WIM conține informații privind masa totală și masele pe axe detectate și oferă o imagine a vehiculului sau ansamblului de vehicule din care să poată fi identificat numărul de înmatriculare.

(4) Eroarea maximă permisă a sistemelor WIM este de maximum $\pm 10\%$ pentru masa totală a vehiculelor sau a ansamblurilor de vehicule și de maximum $\pm 15\%$ pentru masele pe axe.

Art. 6. — (1) În cazul vehiculelor sau ansamblurilor de vehicule asupra cărora există suspiciuni de depășire a maselor maxime admise, totală și/sau pe axe, controlul prin cântărire, în

vederea aplicării sancțiunilor contravenționale, se efectuează cu sistemele automate de cântărire din dotarea inspectorilor din cadrul I.S.C.T.R.

(2) Sistemele automate de cântărire din dotarea inspectorilor din cadrul I.S.C.T.R. trebuie să fie certificate în conformitate cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 20/1992 privind activitatea de metrologie, aprobată cu modificări prin Legea nr. 11/1994, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Inspectorii din cadrul I.S.C.T.R. pot desfășura acțiuni de verificare cu sistemele automate de cântărire din dotare și în locurile în care nu sunt instalate sisteme WIM sau în locurile în care informațiile transmise de către sistemele WIM nu sunt accesibile.

(4) În lipsa sistemelor automate de cântărire, prevăzute la alin. (1) și (2), controlul vehiculelor sau ansamblurilor de vehicule privind respectarea masei totale maxime admise se efectuează conform documentelor puse la dispoziție de conducătorul auto. Masa pe axe nu se stabilește din documente.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei nr. 10 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului pentru imobilele înscrise la nr. MF 36009, 99694, 99700, 99701 aflate în administrarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilelor înscrise la nr. MFP 36009, 99694, 99700, 99701 din anexa nr. 10 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, aflate în domeniul public al statului și în administrarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C., ca urmare a reevaluării în

condițiile legii, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Inspectoratul de Stat în Construcții — I.S.C. își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică. Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației împreună cu Ministerul Finanțelor Publice vor opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 10 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării
și administrației,
Ion Ștefan
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu

**DATELE DE IDENTIFICARE ACTUALIZATE
ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Inspectoratului de Stat în Construcții — I.S.C.**

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare				Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei) din situațiile financiare	Situația juridică		Tipul bunului
				Descrierea tehnică	Vecinătăți	Adresa	Baza legală			În administrare/concesiune		
1.	36009	8.29.08	Sediul Inspectoratului Județean în Construcții Giurgiu	<p>Ap. 42: S utilă = 170 mp S construită = 224 mp S cote teren = 30,77 mp S cote-părți comune = 53,23 mp CF 30900-C1-U3 UAT Giurgiu</p> <p>Ap. 43: S utilă = 237,58 mp S construită = 224 mp S cote teren = 42,66 mp S cote-părți comune = 160,27 mp CF 31023-C1-U2 UAT Giurgiu S construită totală = 448 mp, S utilă totală = 407,58 mp, S totală cote teren = 73,43 mp S totală părți comune = 213,50 mp</p>	<p>N — A.D.P. S — bl. 104, bl. 105 E — A.D.P. V — A.D.P.</p>	<p>Țara: România; Județul: Giurgiu MRJ: Giurgiu Str. București, bl. 105, sc. B, et. mezanin, ap. 42 și str. București, bl. 106, sc. A, et. mezanin, ap. 43</p>	<p>Ordonanța Guvernului nr. 61/2000 Hotărârea Guvernului nr. 520/2013, Hotărârea Guvernului nr. 924/2016, Hotărârea Guvernului nr. 441/2018</p>	<p>În administrarea Inspectoratului de Stat în Construcții I.S.C. CF 14234699</p>	Imobil			
2.	99694	8.29.08	Teren sediu	<p>Teren intravilan Suprafață teren = 700 mp CF 81207, nr. cadastral 81207, nr. topografic 1737/1/2, 1737/2/2, 1737/3/1/2</p>	<p>E — Bd. Republicii V — Atelier UGIRA S — casă particulară N — teren viran</p>	<p>Țara: România; Județul: Alba Iulia MRJ: Alba Iulia Bd. Ferdinand I nr. 24</p>	<p>HCL nr. 43/1995, Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2012, Hotărârea Guvernului nr. 591/2015, Hotărârea Guvernului nr. 441/2018</p>	<p>În administrarea Inspectoratului de Stat în Construcții I.S.C. CF 14234699</p>	Imobil			
3.	99700	8.29.08	Teren sediu	<p>Teren intravilan Suprafață = 250 mp CF 22779, nr. cadastral: 22779</p>	<p>V — Bd. Republicii N — Onciulescu și Rădulescu E — Biserica Creștină Evanghelică S — Angheliescu Marcu</p>	<p>Țara: România; Județul Prahova, orașul Sinaia, Bd. Republicii nr. 33</p>	<p>Ordonanța Guvernului nr. 61/2000, Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2012, Hotărârea Guvernului nr. 591/2015, Hotărârea Guvernului nr. 441/2018</p>	<p>În administrarea Inspectoratului de Stat în Construcții I.S.C. CF 14234699</p>	Imobil			
4.	99701	8.29.08	Clădire Centru zonal de instruire	<p>Sc = 192 mp, Sd = 620 mp, Regim înălțime: S + D + P + E + M, structură cărămidă CF 22779, nr. cadastral: 22779-C1</p>	<p>V — Bd. Republicii N — Onciulescu și Rădulescu E — Biserica Creștină Evanghelică S — Angheliescu Marcu</p>	<p>Țara: România; Județul Prahova, orașul Sinaia, Bd. Republicii nr. 33</p>	<p>Ordonanța Guvernului nr. 61/2000, Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2012, Hotărârea Guvernului nr. 591/2015, Hotărârea Guvernului nr. 441/2018</p>	<p>În administrarea Inspectoratului de Stat în Construcții I.S.C. CF 14234699</p>	Imobil			

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2020, pentru acordarea de către Departamentul pentru Români de Pretutindeni de burse de studiu elevilor etnici români înscriși în clasa I, a II-a și a III-a în anul școlar 2019—2020, care studiază în școlile cu predare în limba română sau cu studiul unor materii în limba română ca limbă maternă din Ucraina

În temeiul art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă suplimentarea bugetului Secretariatului General al Guvernului pe anul 2020 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, la capitolul 67.01 — „Cultură, recreere și religie”, titlul 59 — „Alte cheltuieli”, articolul 07 — „Sprijinirea activităților românilor de pretutindeni și a organizațiilor reprezentative ale acestora”, cu suma de 6.000 mii lei pentru Departamentul pentru Români de Pretutindeni, în vederea derulării proiectului de acordare de burse de studiu elevilor etnici români înscriși în clasa I, a II-a și a III-a în anul școlar 2019—2020, care studiază în școlile cu

predare în limba română sau cu studiul unor materii în limba română ca limbă maternă din Ucraina.

(2) Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute la alin. (1), în conformitate cu dispozițiile legale.

(3) Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Secretariatului General al Guvernului pe anul 2020.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Antonel Tănase

Departamentul pentru Români de Pretutindeni,

Ovidiu Burdușa,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

București, 19 august 2020.
Nr. 694.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

